

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0026

A fejlesztésre vonatkozó európai konszenzus felülvizsgálata

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálatáról (2016/2094(INI))

(2018/C 252/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló, 2005. decemberi európai konszenzusra ⁽¹⁾,
- tekintettel a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló puszani partnerségre ⁽²⁾ és a fórum záródokumentumára, valamint a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség (GPEDC) második magas szintű találkozásán (Nairobi, 2016. november 28 – december 1.) képviselt közös uniós álláspontra ⁽³⁾,
- tekintettel a segélyhatékonysággal foglalkozó negyedik, 2011 decemberében rendezett magas szintű fórum záródokumentumára, amely elindította a GPEDC-t,
- tekintettel az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című, az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló New York-i csúcstalálkozásán, 2015. szeptember 25-én elfogadott, 2030-ig szóló menetrendre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai cselekvési programra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a békeépítéssel és az államépítéssel foglalkozó, 2010. április 10-i dili nyilatkozatra, valamint az instabil államokban való szerepvállalásról szóló, 2011. november 30-án elindított új megállapodásra,
- tekintettel az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye keretében létrejött, 2015. december 12-én elfogadott párizsi megállapodásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című bizottsági közleményre (COM(2011)0637),
- tekintettel a 2016. május 23–24-én Isztambulban rendezett humanitárius csúcstalálkozóra és az ott tett kötelezettségvállalásokra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az új városfejlesztési menetrendre ⁽⁸⁾, amelyet az ENSZ Quitóban (Ecuador), 2016. október 17–20-án tartott lakásügyi és fenntartható városfejlesztési konferenciáján (Habitat III) fogadtak el,
- tekintettel az OECD/UNDP 2014. évi, „A fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozása” című értékelő jelentésére ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/hu/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁵⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽⁶⁾ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽⁷⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽⁸⁾ <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

⁽⁹⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

2017. február 14., kedd

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) fejlesztési együttműködésről szóló 208. cikkére, amely rögzíti, hogy az „Unió és a tagállamok fejlesztési együttműködési politikái kiegészítik és erősítik egymást”, és amely a szegénység mérséklését és felszámolását határozza meg az uniós fejlesztési politika elsődleges céljaként,
- tekintettel „A demokrácia és a fenntartható fejlődés gyökerei: Európa együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című, 2012. októberi tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Uniónak a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló magatartási kódexére ⁽¹⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos, jogokon alapuló, az összes emberi jogra kiterjedő megközelítésről szóló, 2014. május 19-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2016 júniusában közzétett kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára ⁽³⁾,
- tekintettel a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRPD), amelyet az EU 2011-ben írt alá és ratifikált, valamint az ENSZ CRPD végrehajtására vonatkozó záró megjegyzéseire,
- tekintettel a Bizottság „A mindenki számára előnyös kereskedelem: a felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitikára felé” című közleményére (COM(2015)0497),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2016–2020-as időszakra szóló uniós cselekvési tervre és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2015–2019-es időszakra szóló uniós cselekvési tervre,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen az Európai Unió „európai konszenzus” elnevezésű fejlesztési politikájáról szóló tanácsi, európai parlamenti és bizottsági közös nyilatkozatra irányuló javaslatról szóló, 2005. november 17-i ⁽⁴⁾, az EU fejlesztéspolitikájának hatékosabbá tételéről szóló, 2011. július 5-i ⁽⁵⁾, az uniós fejlesztési segélyt nyújtók koordinációjáról szóló, 2013. december 11-i ⁽⁶⁾, a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i ⁽⁷⁾, a fejlesztésfinanszírozásról szóló, 2015. május 19-i ⁽⁸⁾, az adókiherülésről és az adócsalásról mint a fejlődő országok kormányzása, szociális védelme és fejlődése számára jelentett kihívásról szóló, 2015. július 8-i ⁽⁹⁾, a magánszektor fejlesztésben betöltött szerepéről szóló, 2016. április 14-i ⁽¹⁰⁾, a 2030-as menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról szóló, 2016. május 12-i ⁽¹¹⁾, a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2015. évi uniós jelentésről szóló, 2016. június 7-i ⁽¹²⁾, valamint a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló, 2016. november 22-i ⁽¹³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című közös szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0182), valamint a Tanács 2015. október 26-i következtetéseire, amelyekben jóváhagyták a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2016–2020-as cselekvési tervet,

⁽¹⁾ Tanácsi következtetések, 2007.5.15.

⁽²⁾ Tanácsi következtetések, 2014.5.19.

⁽³⁾ 10715/16. számú tanácsi dokumentum.

⁽⁴⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 484. o.

⁽⁵⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 77. o.

⁽⁶⁾ HL C 468., 2016.12.15., 73. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0196.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0265.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0137.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0224.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0246.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0437.

2017. február 14., kedd

- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című új keretre,
 - tekintettel a kereskedelem és beruházás új, előrettekintő és innovatív jövőbeli stratégiájáról szóló, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre és négy alapelvére, amelyek a megkülönböztetésmentesség (2. cikk), a gyermek mindenek felett álló érdeke (3. cikk), az életben maradás, a fejlődés és a védelem (6. cikk) és a részvétel (12. cikk),
 - tekintettel a Külügyi Bizottságának és Fejlesztési Bizottságának a menekült- és migránsáramlatok kezeléséről: az EU külső tevékenységének szerepéről szóló, rövidesen elkészülő jelentésére (2015/2342(INI)), valamint a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló, 2016. november 22-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0020/2017),
- A. mivel a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálata időszerű és szükséges, tekintettel a megváltozott külső keretre, beleértve a 2030-ig szóló menetrend, az új fenntartható fejlesztési célok, a párizsi COP 21 konferencián az éghajlatváltozásról született megállapodás, a sendai katasztrófabiztonság-csökkentési keret, a fejlesztésfinanszírozásra vonatkozó addisz-abebai cselekvési menetrend elfogadását és a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerséget, olyan új vagy fokozódó globális kihívásokat, mint az éghajlatváltozás és a migráció kontextusa, az eltérő és egyedi szükségletekkel rendelkező, diverzifikálódó fejlődő országok, az új adományozók és új globális szereplők, a civil társadalmi szervezetek mozgásterének szűkülése, valamint a többek között a Lisszaboni Szerződésből is fakadó belső uniós változások, a változás programja, továbbá az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája;
- B. mivel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó egyetemes menetrend és az egymással összefüggő fenntartható fejlesztési célok célja a fenntartható fejlődés elérése bolygónk tűrőképességén belül, partnerségek kiépítése, amelyek az embereket helyezik a középpontba, és olyan létfontosságú erőforrásokkal látják el őket, mint az élelmiszer, a víz és a megfelelő higiénés körülmények, egészségügyi ellátás, energia, oktatás és foglalkoztatási lehetőségek, valamint a béke, az igazságosság és a jólét előmozdítása mindenki számára; mivel az országok saját felelősségvállalásának elvével, az inkluzív fejlesztési partnerségek, az eredményekre való összpontosítás, valamint az átláthatóság és az elszámoltathatóság elvével összhangban intézkedéseket kell hozni; mivel a jogokon alapuló megközelítés a fenntartható fejlődés alapfeltétele az ENSZ 41/128. sz. határozatával összhangban, amely szerint a fejlődéshez való jog elidegeníthetetlen emberi jog;
- C. mivel az EUMSZ 208. cikke kimondja, hogy „[a]z Unió és a tagállamok fejlesztési együttműködési politikái kiegészítik és erősítik egymást”;
- D. mivel az éghajlatváltozás olyan jelenség, amelyet sürgősen kezelni kell, mivel a szegény és legsérülékenyebb országokat nagyobb mértékben sújtja;
- E. mivel a világ szegényeinek háromnegyede közepes jövedelmű országokban él; mivel a közepes jövedelmű országok nem alkotnak homogén csoportot, hanem szükségleteik és az előttük álló kihívások tekintetében nagyon eltérőek, és az uniós fejlesztési együttműködésnek ezért kellően differenciálnak kell lennie;
- F. mivel a politikák fejlesztési célú koherenciájának Szerződésben foglalt koncepciója megkívánja, hogy az EU a más szakpolitikai területeken történő, a fejlődő országokat valószínűleg érintő fellépései során figyelembe vegye a fejlesztési együttműködési célokat; mivel az egymással szorosan összefüggő szakpolitikai területeket, mint amilyen a kereskedelem, a biztonság, a migráció, a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztés ezért úgy kell megfogalmazni és végrehajtani, hogy kölcsönösen erősítsék egymást;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0299.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0437.

2017. február 14., kedd

- G. mivel a migráció minden eddigénél nyomasztóbb problémává vált, és világszerte több mint 65 millió a lakóhelyét elhagyni kényszerült személy; mivel a menekültek nagy többsége fejlődő országokban él; mivel a legfőbb okok, amelyek miatt az emberek elhagyják otthonukat, az államok instabilitása és a háborúk, az emberi jogok megsértése, a mélyszegénység, valamint a kilátástalanság; mivel az utóbbi években több millió ember migrált vagy szökött az EU-ba;
- H. mivel néhány közelmúltbeli bizottsági javaslat úgy tekinthető, hogy a migrációkezelés új megvilágításában átrendezi a fejlesztéspolitika súlypontjait; mivel a fejlesztési támogatást nem lehet a kedvezményezett országok migrációs kérdésekben való együttműködésétől függővé tenni; mivel a különféle alapokat – például az Unió Szükséghelyzeti Alap Afrikáért elnevezésű alapot – és az uniós külső beruházási tervet azzal a céllal hozták létre, hogy kezeljék az EU-ban legutóbb kialakult migrációs válságokat; mivel az Európai Unió fejlesztési együttműködési politikájának elsődleges célként a szegénység mérséklését, hosszú távon pedig felszámolását kell kitűznie és a fejlesztéshatékonyasági alapelveken kell alapulnia;
- I. mivel az egészségügy és az oktatás a fenntartható fejlődés kulcsfontosságú előmozdítói; mivel az egyetemes hozzáférés e területeken való garantálására irányuló beruházás ezért kiemelten szerepel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendben és a fenntartható fejlesztési célokban, és ahhoz megfelelő erőforrásokat kell hozzárendelni, hogy más ágazatokban is továbbgyűrűző hatásokkal járjon;
- J. mivel a kkv-k és a mikrovállalkozások világszerte a gazdaság gerincét képezik, alapvető részei a fejlődő országok gazdaságának, és a jól működő állami szektorral együtt a gazdasági növekedés, illetve a társadalmi és kulturális fejlődés kulcsfontosságú tényezői; mivel a kkv-k gyakran szembesülnek azzal, hogy korlátozottan férnek hozzá a tőkéhez, különösen a fejlődő országokban;
- K. mivel ma a világ népességének több mint fele városokban él, és mivel ez az arány az előrejelzés szerint 2050-re eléri a kétharmadot, és a városok növekedésének mintegy 90 %-ára Afrikában és Ázsiában kerül sor; mivel ez a trend megerősíti a fenntartható városfejlesztés szükségességét; mivel a városi biztonság sok fejlődő országban növekvő kihívássá válik;
- L. mivel az óceánok létfontosságú szerepet játszanak a biológiai sokféleség, az élelmezésbiztonság, az energia, a munkahelyek és a növekedés szempontjából, de mivel a tengerek erőforrásait az éghajlatváltozás, valamint a túlzott kizsákmányolás és a nem fenntartható gazdálkodás is veszélyezteti;
- M. mivel az erdőirtás és az erdőpusztulás kimerítik az ökoszisztémákat, és az éghajlatváltozáshoz hozzájáruló fontos tényezők;
- N. mivel az EU fejlesztési politikája a tagállamok fejlesztési politikájának fontos kiegészítése, amelynek a viszonylagos előnyökkel rendelkező területekre kell összpontosítania és olyan módon kell megvalósulnia, hogy az EU globális szereplőként fellépő szervezetként elő tudja mozdítani a fejlesztési politika céljait;
- O. mivel a fejlesztési politika az EU külpolitikájának egyik lényeges eleme; mivel az Unió a fejlesztés terén a világ legnagyobb donorja, és tagállamaival együtt világszinten a hivatalos fejlesztési támogatások több mint felét nyújtja;
- P. mivel a vagyoni és jövedelmi egyenlőtlenségek világszerte fokozódnak; mivel ez a trend a veszéllyel jár, hogy alááshatja a társadalmi kohéziót és növelheti a diszkriminációt, a politikai instabilitást és a nyugtalanságot; mivel a belföldi erőforrások mozgósítása kulcsfontosságú a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend végrehajtása szempontjából, és életképes stratégia, amellyel hosszú távon leküzdhető a külföldi segélyektől való függőség;
1. hangsúlyozza a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus jelentőségét, amely az uniós és tagállami szintű célkitűzések, értékek, elvek szintjén, valamint a fejlesztési politika legfőbb szempontjait illetően, annak végrehajtását is beleértve, közös és koherens álláspontot kínál; véleménye szerint a felülvizsgálat során meg kell őrizni a konszenzus vívmányait és különösen annak holisztikus megközelítését, valamint egyértelmű elsődleges célját: a szegénység elleni küzdelmet és annak hosszú távon megvalósuló felszámolását; továbbá úgy véli, hogy célként kell kitűznie az egyenlőtlenségek kezelését is, amelyet a fenntartható fejlesztési célokban is elismernek; emlékeztet arra, hogy a tagállami és az uniós szintű fejlesztési politikának meg kell erősítenie és ki kell egészítenie egymást;

2017. február 14., kedd

2. óva int a hivatalos fejlesztési támogatással (ODA) kapcsolatos kritériumok azzal a céllal történő kibővítésétől, hogy az előzőleg említett célkitűzésekhez közvetlenül kapcsolódó kiadásokon kívül más kiadásokat is fedezzenek; hangsúlyozza, hogy az ODA bármely reformja céljaként a fejlesztés hatásának fokozását kell kitűzni;
3. emlékeztet egy világos európai külső stratégia fontosságára, amely a szakpolitikák koherenciáját teszi szükségessé, különösen a békére és biztonságra, a migrációra, a kereskedelemre, a környezetre és az éghajlatváltozásra, a humanitárius segítségnyújtásra és a fejlesztési együttműködésre vonatkozóan; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a fejlesztési célkitűzések önmagukban is helytálló célok; emlékeztet az alapszerződésekben rögzített, az EUMSZ 208. cikkében foglalt ama kötelezettségére, hogy „azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”; erősen hangsúlyozza, hogy a Parlament csak az EUMSZ-ben foglalt kötelezettségekből következő, határozott fejlesztéspolitikai koncepciót tud elfogadni, amely a szegénység elleni küzdelmet tekinti elsődleges fontosságúnak; emlékeztet az EU külső tevékenységének az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt elveire, amelyek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása;
4. az alábbi módon ismerteti a fejlesztési együttműködést a Lisszaboni Szerződéssel összhangban: a SZEGÉNYSÉG felszámolásával a MÉLTÓSÁGÉRT folytatott küzdelem;

Unió fejlesztési célkitűzések, értékek és elvek

5. szorgalmazza, hogy a fenntartható fejlesztési célok, a 2030-ig szóló menetrend, valamint a fenntartható fejlődés gazdasági, szociális és környezeti dimenziói az EU valamennyi külső és belső politikájára kiterjedjenek és a konszenzus középpontjába kerüljenek, felismerve a céljai és célértékei közötti fontos kapcsolatokat; felszólít arra, hogy a szegénység elleni küzdelem és annak hosszú távon megvalósuló felszámolása maradjon az uniós fejlesztési politika átfogó és elsődleges célja, külön összpontosítva a leginkább peremre szorult csoportokra, és törekedve arra, hogy senki ne maradjon le; hangsúlyozza a szegénység fogalmának a konszenzusban szereplő fogalom meghatározással és a Változtatási programmal összhangban történő, a Lisszaboni Szerződés keretében történő meghatározását;
6. hangsúlyozza a 2030-ig szóló menetrend egyetemes és transzformatív jellegét; hangsúlyozza ezért, hogy a fejlett és a fejlődő országok közös felelőssége, hogy elérjék a fenntartható fejlesztési célokat, és hogy az EU fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó stratégiájának egy mind belső, mind külső politikákból és kötelezettségvállalásokból felépülő koherens csomagot kell alkotnia a fejlesztéspolitikai eszközök teljes tárházával;
7. kitart amellett, hogy a fejlesztési politikának következetesebben tükröznie kell, hogy az Unió az instabil államokra, a fiatalok munkanélküliségére, a nemi alapú erőszakkal és káros gyakorlatokkal szembesülő nőkre és lányokra és a konfliktusok által érintett emberekre összpontosít, és emlékeztet az EU-nak arra a kötelezettségvállalására, hogy az általa nyújtott ODA legalább 20 %-át társadalmi befogadásra és humán fejlődés fordítja;
8. hangsúlyozza, hogy az oktatás kulcsfontosságú az önfenntartó társadalmak kialakulásához; kéri, hogy az EU kapcsolja össze a minőségi oktatást és szakképzést, valamint az iparral való együttműködést a fiatalok foglalkoztathatóságának és a minőségi munkahelyekhez való hozzáféréseinek alapvető előfeltételeként; úgy véli, hogy a vészhelyzetekben és a válságok során az oktatáshoz való hozzáférés kritikus jelentőségű mind a gyermekek fejlődése, mind védelme szempontjából;
9. hangsúlyozza, hogy a rendszerszintű tényezők, köztük a nemek közötti egyenlőtlenség, a politikai akadályok és a kiegyenlítetlen erőviszonyok kihatnak az egészségre, valamint hogy a képzett, képesített és hozzáértő egészségügyi személyzet által nyújtott minőségi egészségügyi szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása kritikus jelentőséggel bír; hangsúlyozza, hogy az új konszenzusnak ezért elő kell mozdítania az első vonalban dolgozó egészségügyi dolgozóba való befektetést és e dolgozók helyzetének megerősítését, akik kritikus szerepet játszanak az egészségügyi szolgáltatások biztosításában a távoli, szegény, gyengén ellátott és konfliktusoktól sújtott területeken; hangsúlyozza, hogy az új egészségügyi fenyegetések – például járványok és az antimikrobiális szerekkel szembeni rezisztencia – kezelését célzó új egészségügyi technológiák kutatásának és fejlesztésének előmozdítása döntő fontosságú a fenntartható fejlesztési célok elérése szempontjából;
10. felszólít egy szabályokon alapuló jobb globális irányítás melletti erős uniós kötelezettségvállalás, nevezetesen a fenntartható fejlődést szolgáló globális partnerség folytatására és támogatására;
11. hangsúlyozza, hogy az országokon belüli és országok közötti egyenlőtlenség, a hátrányos megkülönböztetés és különösen a nemen alapuló hátrányos megkülönböztetés, az igazságtalanság és viszályok elleni küzdelemnek, a béke, a részvételi demokrácia, a jó kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok, a befogadó társadalmak és a fenntartható fejlődés előmozdításának, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással és az éghajlatváltozás enyhítésével összefüggő problémák kezelésének az uniós fejlesztési politika valamennyi területén jelen lévő célkitűzéseknek kell lenniük; felszólít a 2030-ig szóló menetrend egészének végrehajtására összhangban és koherens módon az éghajlatváltozásra vonatkozó párizsi megállapodással, ideértve, hogy sürgősen meg kell szüntetni a globális felmelegedés korlátozásához

2017. február 14., kedd

szükséges források hiányát, és fokozni kell az alkalmazkodásra irányuló munkát és annak finanszírozását; emlékeztet az Európai Unió által vállalt kötelezettségre, hogy 2014-2020-as költségvetése legalább 20 %-át (azaz mintegy 180 milliárd eurót) az éghajlatváltozás elleni küzdelemre fordít, többek között a kül- és fejlesztési együttműködési politikai keretében is;

12. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés a befogadás, a bizalom és az innováció talaján bontakozhat ki, amely a nemzeti stratégiák és az országok eredményeire vonatkozó keretek használatának valamennyi partner általi tiszteletben tartásán alapul;

13. elismeri a fenntartható fejlődés jó kormányzással kapcsolatos dimenziójának különleges szerepét; felszólítja az EU-t a gazdasági, társadalmi és környezeti területek közötti egyensúly megerősítésére az átfogó nemzeti fenntartható fejlesztési stratégiák támogatásán és a jó kormányzás megfelelő mechanizmusainak és eljárásainak támogatásán keresztül, kiemelt figyelmet fordítva a civil társadalom részvételére; hangsúlyozza az igazgatás és a költségvetés decentralizálását magukban foglaló reformok fontosságát, amelyekkel a szubszidiaritás elvével összhangban helyi szinten előmozdítható a jó kormányzás;

14. kéri, hogy az uniós fejlesztési együttműködés keretében biztassák a partnerországokat a fenntartható fejlesztési célok nemzeti és helyi civil társadalommal egyeztetve történő „glokálizálására”, hogy e célokat a nemzeti fejlesztési stratégiákban, programokban és költségvetésekben gyökerező, az adott környezetben releváns nemzeti és szubnacionális célokra fordítsák le; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy biztassák partnerországaikat arra, hogy a fenntartható fejlesztési célok nyomom követése során vegyék figyelembe a peremre szorult csoportok szavát, és a „senkit sem lehet hátrahagyni” elvvel összhangban mozdítsanak elő ezt lehetővé tevő konkrét mechanizmusokat;

15. szorgalmazza, hogy az uniós fejlesztési politika továbbra is részesítse előnyben a legkevésbé fejlett és az alacsony jövedelmű országokat, valamint a fejlődő kis szigetállamokat, de emellett – összhangban az addisz-abebai cselekvési programmal és teljes mértékben tiszteletben tartva a differenciális elvét – foglalkozzon a közepes jövedelmű országok különféle, sajátos szükségleteivel is, mivel a világ szegényeinek többsége ezekben az országokban él; kéri, hogy juttassák általánosan érvényre a fejlesztés területi megközelítését, hogy megerősítsék a helyi és regionális kormányokat, és jobban kezeljék az országokon belüli egyenlőtlenségeket;

16. hangsúlyozza a demokratikus felelősségvállalás elvének fontosságát, amely a fejlődő országok kezébe adja a saját fejlődésük iránti elsődleges felelősséget, lehetővé téve ugyanakkor a nemzeti parlamentek és a politikai pártok, a regionális és helyi hatóságok, a civil társadalom és egyéb érintettek számára, hogy a nemzeti kormányok mellett maradéktalanul betölthessék a rájuk osztott szerepet, és aktívan részt vehessenek a döntéshozatali folyamatban; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a lefelé és felfelé való elszámoltathatóság javításának fontosságát, azzal a céllal, hogy jobban megfeleljenek a helyi szükségleteknek és előmozdítsák a polgárok demokratikus felelősségvállalását;

17. felhívja az EU-t, hogy folytassa és erősítse meg a helyi és regionális kapacitásépítéshez és a decentralizálási folyamatokhoz nyújtott támogatását annak érdekében, hogy megerősítse a helyi és regionális kormányzatok helyzetét, és átláthatóbbá és elszámoltathatóbbá tegye azokat, hogy jobban megfeleljenek polgáraik igényeinek és követelményeinek;

18. a partnerség elvével összhangban minden közös intézkedés tekintetében közös elszámoltathatóságot kér, előmozdítva az átláthatóság lehető legmagasabb szintjét; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy mozdítsák elő a nemzeti parlamentek, helyi és regionális önkormányzatok és a civil társadalom megerősített szerepvállalását a politikai és költségvetési felügyelet és a demokratikus ellenőrzés területén; kéri, hogy valamennyi politikai szint, minden eszközzel küzdjön együtt a korrupció és a büntetlenség ellen;

19. szorgalmazza, hogy minden uniós fejlesztési együttműködésben központi helyet foglaljon el az EU és a partnerországok/-régiók közötti politikai párbeszéd, és hogy e párbeszédnek a közös értékekre és ezek előmozdításának módozataira összpontosítsanak; felszólít a parlamentek és a civil társadalom fokozottabb részvételére a politikai párbeszédben;

20. hangsúlyozza a plurális és befogadó demokrácia fontosságát, és felszólítja az EU-t, hogy a civil társadalom számára elegendő mozgástér biztosítása érdekében szubnacionális, nemzeti és regionális szinten a polgárok által vezérelt, részvételen alapuló nyomom követési és elszámoltathatósági mechanizmusok révén valamennyi fellépésén – köztük a kapacitásépítésen és a partnerországokkal folytatott párbeszédén – keresztül mozdítsa elő a politikai pártok közötti egyenlő versenyfeltételeket és a civil társadalom dinamizmusát, továbbá hogy biztosítsa a civil társadalmi szervezetek részvételét a fejlesztési politikák kidolgozásában, végrehajtásában, nyomom követésében, felülvizsgálatában és elszámoltathatóságában; felszólítja az EU-t annak elismerésére, hogy az inkluzív kormányzás elérése érdekében a civil társadalommal való egyeztetés valamennyi programozási ágazatban a sikerhez szükséges döntő tényező;

2017. február 14., kedd

21. felismeri, hogy a civil társadalom milyen szerepet játszhat a tudatosság növelésében és a fenntartható fejlesztési célok nemzeti és globális szinten való kezelésében, a globális polgári nevelés (GCED) és tudatosság-növelés kezdeményezés révén;

22. felszólít arra, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a nők és a lányok helyzetbe hozása és jogai az uniós fejlesztési politika önálló és horizontális célkitűzése legyen a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervvel és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrenddel összhangban, ahogy megfogalmazzák a nők és a férfiak fejlesztési kereten belüli egyenlő jogairól szóló, 2015. május 26-i tanácsi következtetések; felszólít az e területen jelentkező kihívásokra reagáló, célzott szakpolitikai fellépések bevezetésére; további uniós erőfeszítésekre szólít fel a nők és a fiatalok – mint a fejlődés és a változás mozgatórugói – fontos szerepének előmozdítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség mindenféle korú lányokra és fiúkra, valamint nőkre és férfiakra egyaránt vonatkozik, és a programoknak arra kell buzdítaniuk, hogy egyenlő mértékben osztozkodjanak a két nem képviselői a jogokban és szolgáltatásokban, valamint elő kell mozdítaniuk e jogokat és szolgáltatásokat, kiváltképp az oktatáshoz és a reprodukció és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén, a nemi identitáson vagy a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés nélkül;

23. felhívja a figyelmet arra, hogy minden emberi jogot elő kell mozdítani, védeni kell és tiszteletben kell tartani; hangsúlyozza, hogy a nők és lányok jogainak védelme, valamint a szexuális és reprodukció egészség és jogok védelme, továbbá a szexuális és nemi alapú erőszak és megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolása, beleértve a gyermekek elleni ártalmas gyakorlatok, a korai és a kényszerházasságok, valamint a női nemi szervek megcsönkítésének megszüntetését elengedhetetlen az emberi jogok érvényesüléséhez; hangsúlyozza, hogy egyetemes hozzáférést kell biztosítani a szexuális és reprodukció egészséggel, valamint a családtervezési szolgáltatásokkal kapcsolatos teljes körű, minőségi és megfizethető tájékoztatáshoz és oktatáshoz; további intézkedéseket kér a nemek közötti egyenlőség és a nők emancipációjának elérésére irányuló erőfeszítések felgyorsítása érdekében, a több érdekelt felet tömörítő partnerségek elmélyítése, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezésre és a tervezésre szolgáló kapacitások megerősítése és a nőjogi szervezetek részvételének biztosítása révén;

24. speciális uniós fejlesztési stratégiákat szorgalmaz a kiszolgáltatott és marginalizált csoportok – például a nők és gyermekek, az LMBTI személyek, az idősek, a fogyatékossgal élő személyek, a kistermelők, a szövetkezetek, a nyelvi és etnikai kisebbségek és őslakos népek – célzott védelmének és támogatásának javítása érdekében, hogy a „senkit sem lehet hátrahagyni” elvvel összhangban ugyanazokban a lehetőségekben és jogokban részesülhessenek, mint bárki más;

25. ismételten megerősíti, hogy az EU elkötelezett a gyermekek és a fiatalok fejlesztésébe való befektetés mellett a gyermekekre összpontosító fejlesztési együttműködésről való beszámolás és a belföldi erőforrások javítása révén, valamint elkötelezett azon kapacitások megerősítése mellett, amelyek révén a fiatalok részt vehetnek az elszámoltathatósági feladatokban;

26. kéri, hogy kapjanak támogatást az instabil és konfliktusok sújtotta országok, hogy hozzáférhessenek a fejlesztési prioritások teljesítéséhez szükséges forrásokhoz és partnerségekhez, valamint hogy mozdítsák elő körükben a társaktól való tanulást, és növeljék a fejlesztési, békeépítési, biztonsági és humanitárius partnerek és erőfeszítések közötti együttműködést;

27. hangsúlyozza a jelenlegi európai konszenzus humán fejlődési fejezetében meghatározott célkitűzések folyamatos jelentőségét; hangsúlyozza, hogy e célkitűzéseket össze kell kapcsolni a fenntartható fejlesztési célokkal és a horizontális egészségügyi rendszerek megerősítését kell (az egyes betegségeket célzó vertikális programok helyett) az egészségügyi fejlesztési programok középpontjába helyezni, amelyek az egészségügyi válságok – amilyen például az ebola nyugat-afrikai kitörése volt 2013–2014-ben – esetén erősítik az ellenálló képességet, továbbá hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az egyetemes egészségügyi ellátáshoz való alapvető jogot, amelyet az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikke és az Egészségügyi Világszervezet alkotmánya is meghatároz; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 168. cikke előírja, hogy valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét; e tekintetben az innovációval és a gyógyszerek fejlesztésével kapcsolatos koherensebb politikát szorgalmaz, amely garantálja, hogy mindenki hozzáférjen a gyógyszerekhez;

28. különösen Afrika és a legkevésbé fejlett országok demográfiai növekedése fényében, tekintettel arra, hogy a 21 legtermékenyebb országból 19 Afrikában található, és Nigéria lakossága növekedik a világon a leggyorsabban, továbbá 2050-re a globális népesség több mint fele várhatóan Afrikában fog élni, ami problémát jelent a fenntartható fejlődés szempontjából, azt javasolja, hogy az uniós fejlesztési együttműködés nagyobb hangsúlyt fektessen az említett problémákat kezelő programokra;

29. üdvözli az élelmezés- és táplálkozásbiztonság kiemelt területként való megjelenését az új globális fejlesztési keretben, és üdvözli, hogy önálló célként felvették az éhezés megszüntetését, az élelmezésbiztonság és a jobb táplálkozás elérését, valamint a fenntartható mezőgazdaság támogatását; felismeri, hogy az éhezés és a szegénység nem véletlenszerű, hanem a valamennyi szinten fennálló társadalmi és gazdasági igazságtalanság és egyenlőtlenség következménye; megismétli, hogy a konszenzusnak hangsúlyoznia kell, hogy az EU továbbra is támogatja az integrált, több szektort érintő megközelítéseket,

2017. február 14., kedd

amelyek erősítik a diverzifikált helyi élelmiszer-termelési kapacitást és a táplálkozással kapcsolatos, valamint a táplálkozást befolyásoló olyan beavatkozásokat egyaránt magukban foglalnak, amelyek kifejezetten a nemek közötti egyenlőtlenséget veszik célba;

30. a fenntartható fejlesztési célok és az ODA GNI-hez viszonyított 0,7 %-os arányára vonatkozó célkitűzés nyomon követését és végrehajtását illetően kitart az elszámoltathatósági mechanizmusok szükségessége mellett; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy nyújtsanak be ütemtervet arra vonatkozóan, hogy hogyan kívánják fokozatosan elérni e célokat és célkitűzéseket, az Európai Parlamentnek történő éves beszámolás mellett;

31. hangsúlyozza, hogy az ellenálló képesség eredményes kiépítéséhez több ágazatot összefogó és integrált megközelítésekre van szükség, ami a humanitárius tevékenységek, a katasztrófakockázat-csökkentés, a szociális védelem, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás, a konfliktusenyhítés és más fejlesztési fellépések egymással való jobb integrálásán való munkálkodást kíván meg; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az inkluzív kormányzást, amely megoldást nyújt a marginalizálódásra és az egyenlőtlenségre, a rászorultság mozgatórugóira; felismeri, hogy a rászoruló lakosságcsoportokat képessé kell tenni arra, hogy kezeljék a kockázatot, és hozzáférjenek azokhoz a döntéshozatali folyamatokhoz, amelyek hatással vannak a jövőjükre;

32. hangsúlyozza, hogy a kultúra hozzájárul a fenntartható humán, társadalmi és gazdasági fejlődéshez, és sürgeti, hogy a kulturális dimenziót az Unió szolidaritási, együttműködési és fejlesztéstámogatási politikájának alapvető elemeként vegyék figyelembe; felszólít a kulturális sokszínűség előmozdítására, a kultúrpolitikák támogatására és a helyi körülmények figyelembevételére, mivel ez hozzájárul az inkluzív fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló célhoz;

33. rámutat arra, hogy a városi lakosság az előrejelzések szerint 2050-re 2,5 milliárd fővel nő, és a növekedés közel 90 %-a Ázsiában és Afrikában fog koncentrálni; felismeri a megavárosok robbanásszerű növekedéséből eredő problémákat, és hogy ez a jelenség milyen kihívásokat jelent a társadalmi és környezeti fenntarthatóság szempontjából; kiegyensúlyozott regionális fejlesztést kér, és emlékeztet arra, hogy a vidéki területek és kisebb városok gazdasági tevékenységének élénkítése csökkenti a városi megaközpontokba való elvándorlás irányába ható nyomást, és ily módon mérsékli az ellenőrizetlen városiasodással és migrációval járó problémákat;

Differenciálás

34. hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési stratégiájának eredményessége érdekében az EU-nak támogatnia kell a javak fejlődő országok általi igazságos újraelosztását a nemzeti költségvetések segítségével az országokon belül és az országok között; kiemeli, hogy az európai fejlesztési támogatásnak elsősorban és főként az egyes országok különböző helyzete és fejlesztési szükségletei – és nem pedig egyedül mikroökonómiai mutatók vagy politikai megfontolások – alapján kell különbséget tennie;

35. hangsúlyozza, hogy az uniós fejlesztési együttműködést úgy kell megvalósítani, hogy a legfontosabb szükségletekre adjon megoldást, és rövid és hosszú távon a lehető legnagyobb hatás elérésére törekedjen; hangsúlyozza, hogy testre szabott fejlesztési stratégiákra van szükség, amelyekért helyben vállalnak felelősséget és amelyeket helyben alakítanak ki, hogy figyelembe lehessen venni az egyes országok vagy országcsoportok – például a fejlődő kis szigetállamok, az instabil államok és szárazfölddel körülvett fejlődő országok – előtt álló kihívásokat;

36. felszólít arra, hogy külön stratégiákat dolgozzanak ki a közepes jövedelmű országokkal való együttműködés számára, hogy konszolidálni lehessen az egyenlőtlenség, a kirekesztés, a hátrányos megkülönböztetés és a szegénység elleni küzdelem terén elért haladást, különösen igazságos és progresszív adórendszerek előmozdítása révén, hangsúlyt helyezve arra, hogy a közepes jövedelmű országok nem alkotnak homogén csoportot, azaz minden egyes országnak egyedi szükségletei vannak, amelyeket célirányos politikákkal kell kielégíteni; hangsúlyozza, hogy felelős módon és fokozatosan meg kell szüntetni a közepes jövedelmű országok pénzügyi támogatását és az együttműködés más formáira kell helyezni a hangsúlyt, például a technikai segítségnyújtásra, az ipari know-how és tudás megosztására, a globális közjavak, például a tudomány, a technológia és az innováció támogatására képes köz-magán társulásokra, a bevált gyakorlatok cseréjére és a regionális, dél-dél és a háromoldalú együttműködés előmozdítására; kiemeli az alternatív finanszírozási források fontosságát, amilyen például a belföldi bevételek mozgósítása, a nem kedvezményes vagy kevésbé kedvezményes hitelek, együttműködés technikai, adózási, kereskedelemmel és kutatással kapcsolatos területeken, valamint a köz-magán társulások;

2017. február 14., kedd

Fejlesztéshatékony és finanszírozás

Fejlesztéshatékony

37. felszólítja az EU-t és a tagállamait, hogy vezessék az utat a fejlesztési szereplők között és újból kötelezzék el magukat a hatékony fejlesztési együttműködés alapelvei mellett, elsőbbséget adva olyan mechanizmusoknak és eszközöknek, amelyek lehetővé teszik, hogy több erőforrás jusson el a végső kedvezményezettekhez, amilyen például a fejlődő országok felelőssége a fejlesztés prioritásaiért, a partnerországok nemzeti fejlesztési stratégiáihoz és rendszereihez való igazodás, eredményorientáltság, átláthatóság, közös elszámoltathatóság és az összes érintett fél demokratikus részvétele; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a fejlesztési együttműködést a lehető legeredményesebbé tegye, azzal a céllal, hogy hozzájáruljon a 2030-ig szóló menetrendben meghatározott ambiciózus célok és célkitűzések teljesítéséhez, és a lehető legjobban használja fel a fejlesztésre szolgáló köz- és magánforrásokat; felszólít arra, hogy a fejlesztési politikáról szóló új uniós konszenzus egyértelműen hivatkozzon a fejlesztéshatékony alapelvekre;

38. ismételten megerősíti annak fontosságát, hogy az európai nyilvánosság jobban megismerje a fejlesztésről folyó vitákat és a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló kísérleteket, és aktívabban részt vegyen azokban; hangsúlyozza, hogy e célból továbbra is az uniós és tagállami fejlesztési politikák szerves részét kell képeznie a nem formális fejlesztési nevelésnek és tájékoztatásnak, többek között a nemzetközi fejlesztési nevelési és információs program (DEAR) folytatása és bővítése révén;

39. úgy véli, hogy a finanszírozás és a bürokratikus eljárások egyszerűsítése segíthet a hatékonyság javításában; a végrehajtás felgyorsítása érdekében a végrehajtást felgyorsító uniós reformot kér (amivel már a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusra vonatkozó 2006-os közlemény 122. cikke is foglalkozott), amely megoldást ad a kiválasztási eljárások átdolgozásának szükségességére oly módon, hogy jobban összpontosít a pályázóra: a pályázó azonosságára, szakértelmére, tapasztalataira, a területen nyújtott teljesítményére és megbízhatóságára (a támogathatóság formális követelményein túlmenően);

40. ismételten felhívja a figyelmet a kapacitásépítés fontosságára, hogy javuljon a polgárok, szervezetek, kormányok és társadalmak képessége arra, hogy teljes mértékben betöltsék saját szerepüket a fenntartható fejlesztési stratégiák megtervezésében, végrehajtásában, nyomon követésében és értékelésében;

41. üdvözli az elért haladást, de arra kéri az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák és terjesszék ki a közös programozást, valamint a közös végrehajtási tevékenységeket is, a források egyesítése, az országon belüli munkamegosztás javítása, a tranzakciós költségek csökkentése, az átfedések és a támogatások elaprózódásának elkerülése, az Európai Unió helyszíni láthatóságának javítása, valamint az ország fejlesztési stratégiák iránti felelősségvállalásának előmozdítása és a partnerországok prioritásaihoz való igazodás érdekében; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú, hogy a közös programozási folyamat az európai szereplők között történjen, és hogy az csak akkor legyen nyitott az egyéb támogatók számára, ha a helyi körülmények azt indokoltá teszik anélkül, hogy e folyamat európai jellege sérülne; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy folytassák az együttműködést a többi adományozóval és szervezettel, így például a feltörekvő adományozókkal, a civil társadalmi szervezetekkel, a jótékonykodó magánemberekkel, a pénzügyi intézményekkel és a magánszektorbeli vállalatokkal; aggodalommal jegyzi meg, hogy 2015 közepéig alig öt uniós ország tett közzé pusztán végrehajtási terveket; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék közzé végrehajtási terveiket, és évente számoljanak be a fejlesztéshatékonyra irányuló erőfeszítéseikről;

42. emlékeztet arra a kérésére ⁽¹⁾, hogy kodifikálják és erősítsék meg a fejlesztési segélyek fokozott komplementaritását és hatékony koordinálását biztosító mechanizmusokat és gyakorlatokat az uniós tagállamok és intézmények körében azáltal, hogy egyértelmű és érvényesíthető szabályokról gondoskodnak az egyes országok demokratikus felelősségvállalása, a harmonizálás, az ország stratégiáival és rendszereivel való összehangolás, a finanszírozások kiszámíthatósága, az átláthatóság és a kölcsönös elszámoltathatóság biztosítása érdekében;

43. hangsúlyozza, hogy az új uniós fejlesztéspolitika egyik fő motorjának a fejlesztéshatékonyra kell lennie; emlékeztet arra, hogy ez nemcsak a támogatások adományozóitól függ, hanem attól is, hogy léteznek-e hatékony és alkalmazkodóképes intézmények, szilárd politikák, jogállamiság, mindenkire kiterjedő demokratikus kormányzás és a korrupció elleni hatásos védelem a fejlődő országokban, illetve a tiltott pénzmozgások ellen nemzetközi szinten;

44. felismeri a helyi és regionális önkormányzatok fejlesztésben játszott szerepét, és különösen az európai és a partnerországok helyi és regionális önkormányzatai közötti decentralizált együttműködés szerepét, amely a kapacitások kölcsönös erősítésének és a fenntartható fejlesztési célok helyi szinten történő végrehajtásának hatékony eszköze;

⁽¹⁾ 2013. december 11-i állásfoglalás.

2017. február 14., kedd

Fejlesztésfinanszírozás

45. megismétli, hogy továbbra is az ODA-nak kell alkotnia az uniós fejlesztési politika gerincét; emlékeztet az EU ama kötelezettségvállalására, hogy 2030-ra az ODA a GNI 0,7 %-t tegye ki; felhívja a figyelmet arra, hogy a többi fejlett és feltörekvő ország is növeli az ODA-juttatásait; hangsúlyozza az ODA fontos szerepét abban, hogy változást gerjeszt és képes további forrásokat mobilizálni; emlékeztet arra az uniós kötelezettségvállalásra, hogy forrásokat mozgósítanak a fejlődő országokban végrehajtandó éghajlat-politikai fellépésre a fejlett országok azon célkitűzésében részt vállalva, hogy évente 100 milliárd USD-t mozgósítanak és fenntartják a fejlődő országoknak a biológiai sokféleséggel kapcsolatban nyújtott finanszírozás megkésztetését;

46. felszólít a fejlesztéstámogatási források elosztása objektív és átlátható kritériumainak bevezetésére tagállami és uniós szinten egyaránt; felszólít arra, hogy a fenti kritériumokat a szükségletekre, hatásvizsgálatokra, valamint a politikai és gazdasági teljesítményre alapozzák a források leghatékonyabb felhasználása érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a forráselosztás soha nem függhet az olyan területeken elért eredményektől, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a fejlesztési célokhoz; hangsúlyozza, hogy a közösen kitűzött célok irányában elért jó teljesítményt bátorítani és jutalmazni kell; hangsúlyozza a területi szinten bontott adatok fontosságát az ODA hatásának jobb felméréséhez;

47. elismeri, hogy az általános költségvetési támogatás elősegíti a nemzeti felelősségvállalást, a partnerországok nemzeti fejlesztési stratégiáihoz való igazodást, az eredményorientáltságot, az átláthatóságot és a kölcsönös elszámoltathatóságot, de hangsúlyozza, hogy csak akkor és ott kellene számításba venni, amikor és ahol megvannak a megfelelő feltételek és a hatékony ellenőrzési rendszerek; felhívja a figyelmet arra, hogy a költségvetési támogatás a legmegfelelőbb eszköz a nagyobb önrendelkezést és felelősségvállalást lehetővé tevő, valódi politikai párbeszéd megteremtésének elősegítéséhez;

48. úgy véli, hogy a fenntartható fejlesztési célok megvalósítása az ODA-t és a közpolitikákat meghaladó finanszírozást és fejlesztési fellépést tesz szükségessé; hangsúlyozza a belföldi és nemzetközi, továbbá a magán- és az állami finanszírozás, valamint az olyan politikák szükségességét, amelyek összekapcsolják a fejlesztést szolgáló köz- és a magánszférabeli fellépést, és a növekedést és annak nemzeti költségvetéseken keresztül méltányos elosztását segítő környezetet hoznak létre;

49. emlékeztet arra, hogy a fejlődő országok komoly korlátokkal szembesülnek az adóbevételek megszerzése során, és különösen súlyosan érinti őket a társaságiadó-kijátszás és a jogellenes pénzmozgások; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy erősítsék meg e területen a politikák fejlesztési célú koherenciáját, vizsgálják meg saját adózási mechanizmusaik és jogszabályaik fejlődő országokra gyakorolt továbbgyűrűző hatásait, és álljanak ki a fejlődő országok jobb képviselők mellett a globális adópolitikák megreformálása céljából létrehozott nemzetközi fórumokon;

50. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy támogassák az alacsony és közepes jövedelmű országokat a tisztességes, progresszív, átlátható és hatékony adórendszerek, valamint a hazai erőforrások mobilizálását szolgáló más eszközök kialakításában az ilyen finanszírozás kiszámíthatóságának és stabilitásának növelése, továbbá a segélyfűggőség csökkentése érdekében, felszólít az ilyen jellegű támogatásra az adóigazgatás és az államháztartási gazdálkodás területén, továbbá az igazságos újraelosztási rendszerek, a korrupció, a helytelen transzferárazási tevékenységek, az adóelkerülés és az illegális pénzmozgások egyéb formái elleni küzdelem terén; hangsúlyozza a költségvetési decentralizáció fontosságát és a kapacitásépítés szükségességét, hogy támogassák a szubnacionális kormányzatokat a helyi adórendszerek kialakításában és az adók beszedésében;

51. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az átláthatóság és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében hozzanak létre a multinacionális vállalatokra vonatkozó kötelező országonkénti beszámolást, a vállalatok tevékenységeire vonatkozó átfogó és összehasonlítható adatok kötelező közzétételével; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vegyék figyelembe saját adópolitikájuk, adózási mechanizmusaik és jogszabályaik fejlődő országokat érintő továbbgyűrűző hatásait, és hajtsák végre az annak biztosításához szükséges reformokat, hogy a fejlődő országokban nyereségre szert tevő európai vállalatok ezen országokban tisztességesen részt vállaljanak az adófizetésben;

52. hangsúlyozza a támogatásötvözés és a köz-magán társulások szükségességét ahhoz, hogy a finanszírozás meghaladja az ODA-t és hogy ténylegesen követni lehessen a fejlesztéshatékonysági elveket, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ezeknek átlátható kritériumokon kell alapulniuk, és egyértelműen bizonyítaniuk kell addicionális jellegüket és a fejlesztésre gyakorolt pozitív hatásukat, hogy ne romoljon a a minőségi alapvető közszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés és átlátható legyen az összes kifizetés; hangsúlyozza, hogy a finanszírozott projekteknek kötelező módon tiszteletben kell tartaniuk a nemzeti fejlesztési célokat, a nemzetközileg elfogadott emberi jogokat, a szociális és környezetvédelmi szabványokat, a helyi lakosság szükségleteit és jogait, valamint a fejlesztéshatékonyság elveit; elismeri ezzel összefüggésben, hogy nincs dokumentála például a mezőgazdasági kistermelők és az állattenyésztők hagyományos földhasználatára, amelyet ugyanakkor

2017. február 14., kedd

tiszteletben kell tartani és védeni kell; megismétli, hogy a fejlesztési partnerségekben részt vevő vállalkozásoknak valamennyi tevékenységük során tiszteletben kell tartaniuk a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveit, az ENSZ irányelveit és az OECD iránymutatásait és elő kell mozdítaniuk az etikus üzleti gyakorlatokat; megállapítja, hogy a fejlesztési politikák és programok a fejlesztéshatékony megvalósulása esetén kétszeres hasznot hoznak; felhívja a fejlesztésben részt vevő összes szereplőt, hogy valamennyi intézkedését ezekhez az elvekhez igazítsa;

53. felhívja az EU-t, hogy mozdítson elő olyan beruházásokat, amelyek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet normáival és a 2030-ig szóló menetrenddel összhangban tisztességes foglalkoztatást eredményeznek; hangsúlyozza e tekintetben a társadalmi párbeszéd értékét és a magánszektor átláthatóságának és elszámoltathatóságának szükségességét a köz-magán társulások esetében és a fejlesztési pénzek ötvözésre való felhasználása esetén;

54. hangsúlyozza, hogy a javasolt külső beruházási tervhez és a meglévő vagyongazdálkodási alapokhoz felhasználandó fejlesztési alapoknak meg kell felelniük az ODA-val összeegyeztethető fejlesztési céloknak és az új fenntartható fejlesztési céloknak; olyan mechanizmusok létrehozására szólít fel, amelyek lehetővé teszik a Parlament számára felügyeleti feladatának elvégzését akkor, amikor az uniós fejlesztési alapokat a rendes uniós költségvetési eljáráson kívül használják fel, nevezetesen úgy, hogy megfigyelői státuszt kap a külső beruházási terv, a vagyongazdálkodási alap és más alapok azon stratégiai testületeiben, amelyek a programok és a projektek prioritásairól és hatóköréről döntenek;

55. elismeri a helyi mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, szövetkezeteknek, inkluzív üzleti modelleknek és kutatóintézeteknek a növekedés, a foglalkoztatás és a helyi innováció előmozdításában betöltött szerepét, amely hozzájárul a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez; felszólít a beruházást, az iparosítást, az üzleti tevékenységet, a tudományt, technológiát és innovációt elősegítő környezet kialakításának támogatására a hazai gazdasági és emberi fejlődés, valamint a képzési programok és a köz- és magánszféra közötti rendszeres párbeszéd ösztönzése és gyorsítása érdekében; elismeri az EBB szerepét az európai külső beruházási terv keretében, és hangsúlyozza, hogy kezdeményezéseinek különös figyelmet kellene fordítaniuk a fiatalokra és a nőkre, és – a fejlesztéshatékony elvekkel összhangban – hozzá kellene járulniuk a társadalmi szempontból fontos ágazatok – például a vízellátás, az egészségügy és az oktatás –, valamint a vállalkozói szellem és a helyi magánszektor támogatására irányuló beruházásokhoz; kéri az EBB-t, hogy fordítson több forrást az erőteljes nemi dimenzióval rendelkező mikrofinanszírozásra; ezenkívül felhívja az EBB-t, hogy működjön együtt az Afrikai Fejlesztési Bankkal (AfDB), hogy a fenntartható fejlődés szolgálatában hosszú távú beruházások finanszírozására kerülhessen sor, továbbá felszólít más fejlesztési bankokat is, hogy dolgozzanak ki egy olyan eszközt, amely mikrohitel formájában fenntartható kölcsönt biztosít a családi gazdaságoknak;

56. elengedhetetlennek tartja, hogy az új konszenzus megemlítsa az EU arra vonatkozó határozott kötelezettségvállalását, hogy egy jogilag kötelező nemzetközi keretet hoz létre, amelynek alapján a vállalatok felelősségre vonhatók az azokban az országokban elkövetett visszaélésekért, amelyekben működnek, mivel ezek a társadalom valamennyi területére kihatnak – a gyermekmunka kihasználásától kezdve a megélhetést biztosító bér hiányáig, az olajkiömléstől a tömeges erdőirtásig, az emberi jogi jogvédők zaklatásától kezdve a nagyarányú földszerzésig;

57. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák a kötelező erejű intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a multinacionális vállalkozások azon országokban fizessenek adót, ahol értéket termelnek ki vagy teremtenek, és ösztönözzék a magánszektor országokénti beszámolási kötelezettségét, ezáltal erősítve az országok kapacitását a hazai források mobilizálására; a nyereségátcsoportosítás lehetséges gyakorlatainak vizsgálata érdekében felhívja a tovagyrúzó hatásokat is vizsgáló elemzés végzésére;

58. az adósság fenntarthatóságával kapcsolatban az emberek szükségletein alapuló megközelítést sürget olyan kötelező erejű normák révén, amelyek alapján meg lehet határozni a felelős hitelnyújtást és hitelfelvételt, az adósságvizsgálatokat és a tisztességes adósságtörlesztő mechanizmusokat, amelyeknek értékelniük kell az országok adósságterheinek jogosságát és fenntarthatóságát;

A fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia

59. a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia és a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia közötti kapcsolat tisztázása érdekében az egész EU-ra kiterjedő vitát szorgalmaz a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciáról; hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elveit valamennyi uniós szakpolitikában alkalmazzák; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciának az EU fenntartható fejlesztési célok elérésére irányuló stratégiájának egyik fő elemét kell alkotnia; megismétli, hogy az uniós intézményeknek és a tagállamoknak további erőfeszítéseket kell tenniük a fejlesztési együttműködési célkitűzések valamennyi, a fejlődő országokra vélhetően hatást gyakorló bel- és külpolitikákban való figyelembevételére, a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia végrehajtása és értékelése céljából hatékony mechanizmusok létrehozása, a tagállami szinten meglévő legjobb gyakorlatok alkalmazása, a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia nemek közötti egyenlőség szempontját érvényre

2017. február 14., kedd

juttató megközelítés keretében történő végrehajtásának biztosítása és valamennyi érdekelt fél, ezen belül a civil társadalmi szervezetek és a helyi és regionális önkormányzatok e folyamatba való bevonása érdekében;

60. javasolja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájának biztosítása érdekében vezessenek be választottbíróági eljárást, amelyre a Bizottság elnöke kapna megbízást, valamint azt, hogy a különböző uniós szakpolitikák közötti eltérés esetén az átfogó iránymutatásokat illető politikai felelősségét maradéktalanul felvállalva a döntést a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatban az Unió által vállalt kötelezettségeknek megfelelően a Bizottság elnöke hozza meg; úgy véli, hogy a problémák feltérképezését követően a Bizottság szolgálatain belül sor kerülhetne a döntéshozatali folyamatok és a szolgálatok közötti együttműködés reformjára;

61. az EU és a fejlődő országok között megerősített párbeszédet szorgalmaz a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia EU általi előmozdítása és végrehajtása terén; úgy véli, hogy az EU partnereitől a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia terén történt előrehaladásról kapott visszajelzés kulcsszerepet játszhat abban, hogy pontosan lehessen annak hatását értékelni;

62. ismételten felszólít a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia globális szintű támogatását szolgáló irányítási folyamatok kidolgozására, továbbá arra, hogy az EU vállaljon nemzetközi szinten vezető szerepet a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia koncepciójának elősegítésében;

Kereskedelem és fejlesztés

63. hangsúlyozza a tisztességes és megfelelően szabályozott kereskedelem fontosságát a regionális integráció előmozdításában, a fenntartható fejlődéshez való hozzájárulásban és a szegénység elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelmi politikának be kell épülnie a fenntartható fejlesztési menetrendbe, és tükröznie kell az uniós fejlesztéspolitikai célokat;

64. hangsúlyozza, hogy a fejlesztés segítése érdekében olyan fejlődő országok javát szolgáló egyoldalú kereskedelmi kedvezmények vannak még életben, amelyek nem tartoznak a legkevésbé fejlett országok közé; úgy véli továbbá, hogy az új konszenzusnak tartalmaznia kell egy hivatkozást az EU azon kötelezettségvállalására, hogy előmozdítja a fejlődő országbeli kistermelőkkel való kereskedelem tisztességes és etikus rendszerét;

65. üdvözli annak elismerését, hogy a tisztességes kereskedelem erőteljesen hozzájárul az ENSZ 2030-ig szóló menetrendjének végrehajtásához; felhívja az EU-t, hogy teljesítse és fejlessze tovább azt a kötelezettségvállalását, hogy támogatja a tisztességes kereskedelmi rendszerek elterjesztését az EU-ban és a partnerországokban, hogy kereskedelem-politikái révén is előmozdítsa a fenntartható fogyasztást és termelést;

66. hangsúlyozza, hogy további uniós támogatást kell nyújtani a fejlődő országoknak kereskedelmi kapacitásuk építéséhez, az infrastruktúra és a belföldi magánszektor fejlesztéséhez annak érdekében, hogy diverzifikálhassák a termelést és értéket adhassanak hozzá, valamint hogy fokozhassák kereskedelmüket,

67. megismétli, hogy az egészséges környezet, többek között a stabil éghajlat, elengedhetetlen a szegénység felszámolásához; támogatja az arra irányuló uniós erőfeszítéseket, hogy a fenntartható fogyasztás és termelés előmozdítása és többek között az ásványokhoz, a fához és a vadon élő állatokhoz és növényekhez kapcsolódó ágazatokban az illegális kereskedelem megakadályozása érdekében fokozódjon a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás és kereskedelem, valamint ezek kitermelésének átláthatósága és elszámoltathatósága; határozottan úgy véli, hogy további globális erőfeszítésekre van szükség az ellátási láncok szabályozási kereteinek kidolgozásához és a magánszektor nagyobb mértékű elszámoltathatóságához annak érdekében, hogy biztosított legyen a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és kereskedelem, továbbá hogy a helyi és őslakos közösségek jogait védő, erőforrásokban gazdag országok és lakosságuk még inkább saját javukra fordíthassák az ilyen kereskedelmet és a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztémákkal való fenntartható gazdálkodást; üdvözli a bangladesi fenntarthatósági megállapodás létrejöttét óta elért előrehaladást, és felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen keretrendszereket más ágazatokra is terjessze ki; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló uniós rendeletben a többi ágazatra vonatkozóan is mozdítsa elő a vállalati társadalmi felelősségvállalásra és a kellő gondosságra irányuló, a faanyagokról szóló hatályos uniós rendeletet kiegészítő kezdeményezéseket;

68. sajnálatosnak tartja, hogy még mindig hiányzik a vállalatok emberi jogi normáknak való megfeleléséről és a szociális és környezetvédelmi normákra vonatkozó kötelezettségeiről szóló szabályozási keret, ami bizonyos államok és vállalatok számára lehetővé teszi, hogy e normákat büntetlenül megkerüljék; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy aktívan vegyenek részt az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és Környezetvédelmi Programjának a transznacionális vállalatok emberi jogokkal való visszaélések és a környezetvédelmi normák megsértése miatti elszámoltatására irányuló nemzetközi szerződéssel kapcsolatos munkájában;

2017. február 14., kedd

69. az alultápláltság kezelése és a 2030-ig szóló menetrend teljesítése, valamint az éhezés megszüntetésére vonatkozó 2. fenntartható fejlesztési cél elérése érdekében ismételten megerősíti az összehangolt és felgyorsított fellépések fontosságát;

70. emlékeztet arra, hogy az erdők fontos szerepet játszanak az éghajlatváltozás mérséklése, a biológiai sokféleség megőrzése és a szegénység enyhítése terén, továbbá felhívja az EU-t, hogy járuljon hozzá az erdőirtás és az erdőpusztulás megállításához és visszafordításához, és mozdítsa elő a fenntartható erdőgazdálkodást a fejlődő országokban;

Biztonság és fejlesztés

71. ismételten megállapítja a biztonság és a fejlesztés közötti közvetlen kapcsolatot, de hangsúlyozza, hogy szigorúan követni kell az ODA terén a közelmúltban született, a fejlesztési eszközök biztonságpolitikai felhasználásával kapcsolatos reformot annak révén, hogy egyértelmű célként határozzák meg a szegénység felszámolását és a fenntartható fejlődés előmozdítását; hangsúlyozza, hogy a békés és befogadó, az igazságszolgáltatáshoz mindenki számára hozzáférést biztosító társadalmakra vonatkozó célnak olyan uniós külső fellépést kell ösztönöznie, amely – az e célokat elérni képes összes helyi szereplő támogatásával – fokozza az ellenálló képességet, előmozdítja a humánbiztonságot, erősíti a jogállamiságot, helyreállítja az önbizalmat és kezeli a biztonság hiányából, az instabilitásból és a demokratikus átmenetből adódó összetett kihívásokat;

72. úgy véli, hogy elő kell mozdítani a közös biztonság- és védelempolitika és a fejlesztési eszközök közötti szinergiákat annak érdekében, hogy létrejöjjön a megfelelő egyensúly a konfliktusmegelőzés, a konfliktusrendezés, a konfliktus utáni rehabilitáció, valamint a fejlesztés között; hangsúlyozza, hogy a fenti célt szolgáló külpolitikai programoknak és intézkedéseknek átfogóknak, az ország helyzetére szabottnak kell lenniük, és amennyiben finanszírozásuk a fejlesztési politikát szolgáló eszközökön keresztül történik, hozzá kell járulniuk az ODA keretében meghatározott alapvető fejlesztési célokhoz; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés alapvető feladata továbbra is az országok abban történő támogatása, hogy a jó kormányzást, a jogállamiságot és az emberi jogokat tiszteletben tartó stabil és békés államokat hozzanak létre, továbbá a fenntartható, működő piacgazdaságok épüljenek ki, amelyek az emberek számára jólétet teremtenek és valamennyi alapvető emberi szükségletet kielégítenek; hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben növelni kell a közös biztonság- és védelempolitika nagyon korlátozott finanszírozását, lehetővé téve annak szélesebb körben – többek között a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciával összhangban a fejlesztés javára – történő felhasználását;

Migráció és fejlesztés

73. hangsúlyozza a fejlesztési együttműködés központi szerepét a kényszmigráció és a lakóhelyelhagyás alapvető okainak – például az állam instabilitása, a konfliktusok, a biztonság hiánya és a marginalizáció, a szegénység, az egyenlőtlenség és a megkülönböztetés, az emberi jogok megsértése, az alapvető szolgáltatásokhoz, így az egészségügyhöz és az oktatáshoz való nem megfelelő hozzáférés és az éghajlatváltozás – kezelésében; a következő célokat és célkitűzéseket fogalmazza meg olyan stabil, ellenálló államok előfeltételeként, amelyek kevésbé érzékenyek a később esetleg kényszerű migrációhoz vezető helyzetekre: az emberi jogok és az emberek méltóságának előmozdítása, a demokrácia kiépítése, jó kormányzás és jogállamiság, társadalmi befogadás és kohézió, gazdasági lehetőségek tisztességes foglalkoztatással és emberközpontú vállalkozásokkal, valamint politikai mozgáster a civil társadalom számára; kéri, hogy az ellenálló képesség növelése érdekében a fejlesztési együttműködés során fordítsanak figyelmet e célokra és célkitűzésekre, és kéri, hogy vészhelyzetek esetén – a helyzet stabilizálása, az államok működésének fenntartása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek méltó életet élhessenek – álljon rendelkezésre a migrációhoz kapcsolódó fejlesztési támogatás;

74. emlékeztet arra, hogy amint azt az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje is hangsúlyozza, a migránsok pozitívan járulnak hozzá a fenntartható fejlődéshez, beleértve az átutalásokat is, amelyek átutalási költségeit tovább kell csökkenteni; hangsúlyozza, hogy a migrációval kapcsolatos kihívásokra és válságokra való együttes, értelmes reakciók összehangoltabb, következetesebb és strukturáltabb megközelítést követel meg, a származási és a célországok érdekeivel megegyezően; hangsúlyozza, hogy a nagyszámú menekültet és menedékkérőt a feltételek javításával, valamint humanitárius segítség és fejlesztési támogatás nyújtásával lehet hatékonyan segíteni; ugyanakkor ellenez minden olyan kísérletet, amely a segílyt a határellenőrzéshez, a migrációs áramlások kezeléséhez, illetve a viszfogadási megállapodásokhoz köti;

75. hangsúlyozza, hogy a migránsok származási és tranzitországaik olyan rájuk szabott fejlesztési megoldásokra van szükségük, amelyek megfelelnek politikai és társadalmi-gazdasági helyzetüknek; hangsúlyozza, hogy a mindenkit megillető emberi jogok és méltóság, a jó kormányzás, a béke és a demokráciaépítés előmozdítása érdekében szükséges az ilyen együttműködés, amelynek a közös érdekeken és értékeken, valamint a nemzetközi jog tiszteletben tartásán kell alapulnia;

76. hangsúlyozza, hogy szükséges a migráció kezelésével összefüggő megállapodások és a fejlesztési alapok migrációval összefüggő felhasználásának szoros parlamenti ellenőrzése és nyomon követése; hangsúlyozza a szoros együttműködés és az intézmények közötti információcsere bevált gyakorlata kialakításának fontosságát, különösen a migráció és a biztonság terén; ismételten hangoztatja aggodalmát, hogy gyakoribbá vált a vagyonekezelői alapok felhasználása – például az

2017. február 14., kedd

átláthatóság csökkenése, a konzultáció valamint a regionális felelősségvállalás hiánya – miatt;

77. rámutat, hogy a kényszerű migráció alapvető okai elleni küzdelmet elősegítő legutóbbi európai politikai intézkedésekre tekintettel az európai fejlesztési politikának meg kell felelnie az OECD–DAC általi meghatározásnak, és annak a fejlesztési igényeken és az emberi jogokon kell alapulnia; hangsúlyozza továbbá, hogy a fejlesztési támogatást nem szabad a migrációs ügyeket érintő együttműködéstől – például a határigazgatástól és a visszafogadási megállapodásoktól – függővé tenni;

Humanitárius segítségnyújtás

78. hangsúlyozza, hogy szorosabban össze kell kapcsolni a humanitárius segítségnyújtást és a fejlesztési együttműködést a finanszírozási hiányok kezelése, az átfedések és a párhuzamos rendszerek létrehozásának elkerülése érdekében, és hogy meg kell teremteni a jobb válságmegelőzést és felkészültséget elősegítő integrált ellenálló képességgel és eszközökkel rendelkező fenntartható fejlődés feltételeit; felhívja az EU-t, hogy teljesítse azon kötelezettségvállalását, amelynek értelmében a „nagy szabású egyezségnek” megfelelően 2020-ra humanitárius segélyeinek legalább 25 %-át a lehető legközvetlenebb módon a helyi és nemzeti szereplőknek juttatja;

79. emlékeztet a humanitárius segítségnyújtás alapvető elveire, amelyek az emberiség, a semlegesség, a függetlenség és a pártatlanság; üdvözlí, hogy a Bizottság állhatatosan elutasítja a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus és a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus egybeolvasztását;

80. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a katasztrófát követő helyzetekben a vészhelyzetre való reagálásra, helyreállításra és újjáépítésre szolgáló nemzetközi segítségnyújtást, koordinációt és erőforrásokat;

81. üdvözlí az ikt-technológiák fejlődő országokban való elmozdításának és a digitális gazdaságot segítő környezeteknek az ingyenes, nyitott és biztonságos kapcsolatok növelése révén történő támogatása melletti elkötelezettséget; emlékeztet arra, hogy a műholdak költséghatékony megoldást jelenthetnek a távoli területeken lévő eszközök és emberek összekapcsolására, és biztatja az EU-t és a tagállamokat, hogy az e területen végzett munkájuk során tartsák ezt szem előtt;

Globális közjavak és kihívások

82. határozottan úgy véli, hogy az EU és tagállamai erőteljes jelenléte megfelelő ahhoz, hogy továbbra is vezető nemzetközi szerepet töltsenek be a fokozódó nyomás alatt lévő globális közjavak és a szegényeket aránytalanul érintő kihívások kezelése terén; kéri, hogy a globális közjavak és a környezeti kihívások a konszenzus révén jussanak érvényre, köztük az emberi fejlődés, a környezetvédelem, ideértve az éghajlatváltozást és a vízhez való hozzáférést, a bizonytalanság és az államok instabilitása, a migráció, a megfizethető árú energetikai szolgáltatások, az élelmezésbiztonság és az éhezés és az alultápláltság felszámolása;

83. emlékeztet arra, hogy a világszerte a legáltalánosabb mezőgazdasági modellnek tekinthető kisüzemi és családi gazdálkodás kulcsszerepet játszik a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában: jelentősen hozzájárul az élelmezésbiztonsághoz, a talajerózió és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemhez, valamint az éghajlatváltozás mérsékléséhez, miközben munkahelyeket biztosít; hangsúlyozza, hogy az EU-nak elő kell mozdítania egyrészt a gazdálkodói szervezeteket, többek között a szövetkezeteket, másrészt pedig az agroökológiai gyakorlatokra összpontosító fenntartható mezőgazdaságot, a családi gazdaságok nagyobb termelékenységét, a földművesek jogait és a földhasználati jogokat, az élelmezésbiztonságot garantáló informális magbeszerzési rendszereket, a helyi és regionális piacokat, a tisztességes jövedelmet, a mezőgazdasági termelők számára pedig méltó életet;

84. emlékeztet arra, hogy a „magánszektor” szereplői nem alkotnak homogén csoportot; a magánszektorra érintő uniós és tagállami fejlesztési politikának ezért differenciált stratégiákból kell állnia a magánszektor különféle típusú szereplőinek a bevonása érdekében, akik között megtalálhatók a termelők által vezérelt magánszektor szereplői, a mikro-, kis- és középvállalkozások, a szövetkezetek, a szociális vállalkozások és a szolidáris gazdaság vállalkozásai;

85. ismételtlen megerősíti, hogy a megfizethető, megbízható, fenntartható és korszerű energiához való hozzáférés mindenki számára történő biztosítása 2030-ig (7. fenntartható fejlesztési cél) elengedhetetlen az alapvető emberi szükségletek – úgymint a tiszta vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez, az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés – kielégítéséhez, és nélkülözhetetlen a helyi vállalkozások létrejöttének és mindenfajta gazdasági tevékenység támogatásához, emellett pedig a fejlődés egyik fő mozgatórugója;

2017. február 14., kedd

86. hangsúlyozza, hogy a kistermelők termelékenységének növelése, a fenntartható és éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó mezőgazdaság és élelmiszerrendszerek kulcsfontosságú szerepet játszanak a 2. fenntartható fejlesztési cél teljesítésében, és kiemeli a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 12. fenntartható fejlesztési célt, amely túlmutat a körforgásos gazdaság elvein és kezeli a környezetre, a társadalomra és az emberi jogokra kifejtett hatásokat; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-nak a fenntartható élelmiszertermelés előmozdítására és a termelékenységet és a termelést fokozó, rugalmas mezőgazdasági gyakorlatokra kell összpontosítania; elismeri a női mezőgazdasági termelők különleges szükségleteit az élelmezésbiztonság tekintetében;

87. kiemeli annak fontosságát, hogy folytatódjon a vízhez, a megfelelő higiénés feltételekhez és a higiéniához való hozzáférés javítására irányuló munka, minthogy olyan több területet érintő kérdésről van szó, amely a 2015 utáni menetrendben szereplő más célok – így az egészség, az oktatás és a nemek közötti egyenlőség – elérését is érinti;

88. felhívja az EU-t, hogy támogassa a gyorsan növekvő urbanizálódással összefüggő kihívások kezelését és a biztonságosabb, inkluzívabb, ellenállóképesebb és fenntarthatóbb városok létrehozását célzó globális kezdeményezéseket; ezzel összefüggésben üdvözlöi, hogy a lakhatásról és a fenntartható városfejlesztésről szóló ENSZ-konferencián (Habitat III) nemrégiben elfogadták az új városfejlesztési menetrendet, amelynek célja, hogy a szegénység és az éhezés elleni küzdelem segítése, az egészség javítása és a környezet védelme érdekében megvizsgálják a városok tervezésének, kialakításának, finanszírozásának, fejlesztésének, irányításának és kezelésének új lehetőségeit;

89. további uniós erőfeszítéseket kér az óceánok és a tengeri erőforrások védelme érdekében; üdvözlöi ezzel összefüggésben az óceánok nemzetközi irányításának javítására irányuló közelmúltbeli bizottsági kezdeményezéseket, amelyek célja a jobb gazdálkodás előmozdítása és az éghajlatváltozás tengerekre és ökoszisztémákra gyakorolt hatásának mérséklése;

90. hangsúlyozza, hogy fontos a fenntartható mezőgazdaság és a halászat termelékenységének javítása közötti összefüggéssel foglalkozni, amely kisebb élelmiszer-vesztéshez és élelmiszer-pazarláshoz, a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodáshoz és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz vezet;

Uniók fejlesztési politika

91. ismételt felhívja a figyelmet az uniós fejlesztési fellépés kínálta relatív előnyökre, köztük globális jelenétre, az eszközök és a teljesítési módszerekből adódó rugalmasságra, a szakpolitikai koherenciában és koordinációban betöltött szerepére és ezek iránti elkötelezettségére, a jogokon és a demokrácián alapuló megközelítésére, volumenére tekintettel arra, hogy a támogatások léptéke eléri a kritikus tömeget, valamint a civil társadalomnak nyújtott következetes támogatásra;

92. hangsúlyozza, hogy az EU relatív előnyei koncentrált fellépéseket tesznek lehetővé bizonyos számú szakpolitikai területen, ideértve többek között a demokráciát, a jó kormányzást és az emberi jogokat, a globális közjavakat és kihívásokat, a kereskedelmi és regionális integrációt, valamint a biztonság hiánya és a kényszerű migráció alapvető okainak kezelését; hangsúlyozza, hogy ennek az összpontosításnak a felelősségvállalás és a partnerség elveivel összhangban igazodnia kell az egyes fejlődő országok szükségleteihez és prioritásaihoz;

93. emlékeztet arra, hogy a sport egyre nagyobb szerepet játszik a fejlesztésben és a békében a tolerancia és a kölcsönös tisztelet kultúrájának előmozdítása révén, valamint hozzájárul a nők és a fiatalok, az egyének és a közösségek szerepvállalásának megerősítéséhez, valamint az egészségügy, az oktatás és a társadalmi befogadás előmozdításához;

94. hangsúlyozza egy közös, átfogó, átlátható és időszerű elszámoltathatósági rendszer fontosságát, amely ellenőrzi és felülvizsgálja a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendnek és a konszenzusnak az EU és tagállamai által történő végrehajtását, hangsúlyozza, hogy a fejlesztési politikában tett összes kötelezettségvállalás – beleértve a hatékonyságra, a politikák fejlesztési célú koherenciájára és a hivatalos fejlesztési támogatásra vonatkozóakat is – végrehajtása terén elért eredményekről szóló éves jelentés továbbra is szükséges az elszámoltathatóság és a parlamenti ellenőrzés szempontjából; sajnálatát fejezi ki a legutóbbi és a várható jelentéstételi hiányosságok miatt; üdvözlöi a Bizottság azon szándékát, hogy felidős értékelést végezzen a konszenzus végrehajtásáról;

2017. február 14., kedd

95. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak.
-